

amen dico vobis, quia non est servus major domino suo, nec apostolus major eo qui misit illum. Si hæc scitis, beati estis si feceritis ea (Joan. XIII, 5-5; 12, 17). Considerate ergo, fratres dilectissimi, cujus infelicitatis, cujus insanix sit, ut dedignetur servus conseruo, discipulus condiscipulo pedes lavare; quando omnium Dominus et magister servorum et discipulorum pedes lavare dignatus est. Ille se humiliavit inferioribus; nos vero humiliari dedignamur æqualibus et sæpe melioribus. Quod non aliunde, quam de incredulitate evenit futurorum. Si enim vere et toto animo crederemus, per hæc Domini præcepta, quæ brevi vitæ nostræ tempore custodimus, ad æterna et cœlestia nos præmia pervenire; non solum non erubesceremus omnia opera humilitatis implendo, verum etiam gloriaremur.

Commendate ergo firmiter memoriæ vestræ quod audistis a nobis, et quod nobis, imo Domino promisistis (a): nec ulla unquam tribulatio præsentis vitæ recordationem vobis vestræ auferat sponsionis. Implete omnia quæ audistis imperia: implete omnia vestra quæ promisistis. Nolite similes effici populo Judæorum, qui cum audissent præcepta Dei, recte quidem dixerunt, *Omnia quæ mandavit nobis Dominus, audiemus, et faciemus ea*; sed quod bene promiserant, neglexerunt. Placuerunt enim Deo, quando se mandata ejus servaturos promiserant. Sic quidem legimus dixisse ad Moysen populum Israël: *Accede, tu, et audi omnia quanta loquitur Dominus Deus noster ad te, et tu loqueris ad nos. Omnia quanta loquitur ad*

(a) Promissam in Baptismo pedum lotionem legimus in Appendice tomæ 5, serm. 168, n. 5, et 237, n. 2.

nos Dominus Deus noster, et audiemus, et faciemus. Et dixit ad Moysen Dominus, *Audiui vocem sermonum populi-hujus quanta locuti sunt. Quis dabit cor eorum sic esse in eis, ita ut metuant me, et observent præcepta mea omnibus diebus (Deut. v, 27-29)?* Placuerunt ergo, ut diximus, Deo, quando quidem polliciti sunt se mandata ejus esse facturos: sed displicuerunt, quando quidem posita sibi mandata, et quæ promiserant servare, transgressi sunt. De ipsis enim propheta loquitur dicens, *Dilexerunt eum in ore suo; et lingua sua mentiti sunt ei (Psal. LXVII, 36)*. Hoc est enim ore Deum et non corde diligere, quod promittunt se Dei voluntatem esse facturos, mentiuntur lingua sua, et ad faciendam diaboli refugiunt voluntatem, omnipotentem Deum ad iracundiam provocantes, qui se irrideri non patitur. Qui cum et opera hominum quamlibet in occulto facta conspiciat, qui cum verba omnia quamlibet secreto insusurrantes audiat, qui cum omnes omnium cogitationes intelligat et agnoscat, severissime judicabit. Qui hic ideo non semper contemptores suos punit, quia in futuro decrevit esse judicium, ubi æterna condemnatio et perpetua servatur peccantibus poena. *Ibi erit fletus oculorum, et stridor dentium. Ubi, sicut ipse Dominus ait: Vermis eorum non morietur, et ignis eorum non exstinguetur (Isai. LXVI, 24)*. Vos autem, fratres dilectissimi, credimus in nomine Domini, quod non transitorie audiat verba nostra, imo divina: quia quod vobis dicimus, ex sanctis et divinis eloquiis mutuamur. Speramus in Domino, quod facietis omnia quæ promisistis, Deo adjuvante vos in sanctis operibus, ipsius Domini nostri Jesu Christi gratia; cui est gloria et honor cum Patre et Spiritu sancto in sæcula sæculorum. Amen.

TRACTATUS DE CREATIONE PRIMI HOMINIS.

Apud Ambrosium inscribitur, *De dignitate primi hominis*. Apud Alcuinum autem, *Dicta beati Albini Levitæ super illud Geneseos: « Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram. »* Paulinus, Aquileiensis supra lib. de Salutaribus Documentis, capp. 2 et 3, nonnulla mutuatus est ex hoc ipso tractatu; qui præterea in libro de Spiritu et Anima, cap. 53, totus insertus est. Hic itaque prima et postrema verba dedisse sufficiat.

Tanta dignitas humanæ conditionis esse dignoscitur, ut non solum jubentis sermone, ut alia sex dierum opera, sed consilio sanctæ Trinitatis et opera majestatis divinæ creatus sit homo.... (a) Quapropter quisque diligentius attendat primæ suæ conditionis excellentiam, et venerandam sanctæ Trinitatis in se ipso imaginem agnoscat, honoremque simi-

litudinis divinæ, ad quam creatus est, nobilitate morum, exercitio virtutum, dignitate meritorum habere contendat: ut quando apparuerit qualis sit, tunc similis illi appareat, qui se mirabiliter ad suam similitudinem in primo Adam condidit, mirabilius in secundo reformavit.

(a) Omnia repete ex libro de Spiritu et anima.

SERMO DE VANITATE SÆCULI.

Habetur supra, in Eligii tractatu de Rectitudine catholice conversationis, nn. 21, 22 et 23, præter versus circiter decem in fine ab istis verbis, *Benedicamus igitur Dominum, etc.*

In hac vita positi, fratres, ita agite, ut cum hinc migraveritis, et caro vestra a verbis cœperit devorari in sepulcro, anima ornata bonis operibus cum sanctis omnibus lætetur in cœlis. Retrahat vos a malis operibus vel peccatis, interitus eorum quos præmisistis.... (a) Et erit tunc quanto quis amplius alio hic obediens Deo fuit, tanto ampliorem illic mercedem accipiet: quantoque hic amplius Deum amavit, tanto propius eum videbit. Benedicamus igitur Dominum Deum nostrum, fratres, qui ad lætitiâ spirituales congregavit nos. Simus in humilitate

cordis semper, et gaudium nostrum penes ipsum sit. Non de prosperitate aliqua hujus sæculi inflemur; sed noverimus felicitatem nostram non esse nisi cum ista transierint. Modo gaudium nostrum, fratres, in spe futura sit, totum desiderium vita æterna sit, omnia suspiria nostra Christo anhelent. Ille unus pulcherrimus, qui fœdos dilexit ut pulchros faceret, desideretur: ad illum unum curratur, illi ingemiscatur; et dicant semper, *Magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus (Psal. xxxiv, 27)*.

(b) Omnia repete ex Eligii tractatu de Rectitudine catholice conversationis.